

Sygn. akt IV U 1081/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2015r. w S.

odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Z. S. do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2014r.

Sygn. akt: IV U 1081/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 4 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 i 58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił Z. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy stwierdzając, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że w dalszym ciągu jest niezdolny do pracy. Cierpi na schorzenie kręgosłupa lędźwiowego oraz cukrzycę insulinozależną. Schorzenia te nie pozwalają mu na wykonywanie zawodu i przez szereg lat – do 2014r. organ rentowy uwzględnił te okoliczności przyznając mu rentę z tytułu niezdolności do pracy (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 29 sierpnia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. S. do 31 lipca 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 9 sierpnia 2012r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 lipca 2014r. k.208 akt rentowych). W dniu 2 lipca 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.232 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 23 lipca 2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 23 lipca 2014r. k.234 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 29 sierpnia 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.236 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 29 sierpnia 2014r. k.238 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 4 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 4 września 2014r. k.239 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 54 lata i wykształcenie zawodowe – kierowca mechanik. Przez około 30 lat ubezpieczony pracował jako kierowca samochodów ciężarowych, a następnie kierowca autobusu w Przedsiębiorstwie (...) w G. (świadczenia pracy k.6 i 11 oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.9-10 akt rentowych). Od marca 1996r. ubezpieczony prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie usług autokarowych (poświadczenie ubezpieczenia k.14 akt rentowych). Wykonuje zlecenia firm turystycznych. Osobiście nie prowadzi samochodu ani autobusu. W tym celu zatrudnia pracownika. Sprawy księgowe prowadzi wynajęte biuro rachunkowe (wyjaśnienia ubezpieczonego k.32v – nagranie od minuty 2 do 10).

Ubezpieczony cierpi na cukrzycę typu 2 leczoną insuliną (trzy wklęcia na dobę). Ponadto cierpi na zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego i szyjnego z okresami zaostrzeń w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatii, a także na zmiany troficzne i żyłaki kończyn dolnych. W 2003r. ubezpieczony doznał urazu głowy bez cech ogniskowego uszkodzenia centralnego układu nerwowego. Stan zaawansowania powyższych schorzeń w szczególności schorzenia kręgosłupa i schorzenia diabetologicznego powoduje, że ubezpieczony nie może wykonywać pracy wymagającej dużego wysiłku fizycznego oraz pracy w złych warunkach atmosferycznych, w tym jest nadal ,tj. po 31 lipca 2014r. niezdolny do pracy w charakterze kierowcy, przy z uwagi na charakter schorzeń jest to niezdolność trwała (opinia biegłych z zakresu diabetologii, ortopedii i neurologii k.9 i 12 akt sprawy oraz uzupełniająca opinia tych biegłych k.34 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego Z. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie ubezpieczenia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle powyższych uregulowań rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy i w jakim stopniu. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny.

Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu diabetologii ortopedii i neurologii (na k.12 akt sprawy) wraz z opinią uzupełniającą tych biegłych (na k.34 akt sprawy) dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal ,tj. po 31 lipca 2014r. częściowo niezdolny do pracy. We wskazanej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonego schorzenie kręgosłupa oraz schorzenie diabetologiczne stwierdzając, że stan zaawansowania tych schorzeń powoduje, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy kierowcy, przy czym z uwagi charakter schorzeń jest to niezdolność trwała. Zważywszy na to, że praca kierowcy to praca, do której ubezpieczony ma przygotowanie zawodowe i którą wykonywał faktycznie przez około 30 lat, stwierdzenie o częściowej niezdolności ubezpieczonego do pracy, a zatem pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, jest w pełni uzasadnione. Należy zauważyć, że obok stwierdzenia, iż ubezpieczony jest niezdolny do pracy w zawodzie kierowcy, biegli zawarli w opinii stwierdzenie, że ubezpieczony jest zdolny do pracy polegającej na prowadzeniu działalności gospodarczej w rozumieniu zarządzania firmą transportową ,tj. bez osobistego wykonywania przewozów. Takie jednak stwierdzenie biegłych nie może mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy, gdyż nie uwzględnia ono kwalifikacji ubezpieczonego. To że aktualnie ubezpieczony jest właścicielem firmy transportowej, nie zmienia ustaleń w zakresie jego kwalifikacji. Ubezpieczony jest z zawodu kierowcą – w tym zawodzie posiada wykształcenie i doświadczenie zawodowe i do tych kwalifikacji należy odnosić się ustalając istnienie niezdolności do pracy w rozumieniu w/w przepisów ustawy. Przez sam fakt bycia właścicielem firmy transportowej ubezpieczony nie nabył żadnych nowych kwalifikacji. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał opinię biegłych za wiarygodny dowód w sprawie w zakresie, w jakim biegli odnieśli się do faktycznych kwalifikacji ubezpieczonego ,tj. kwalifikacji w zawodzie kierowcy (vide: opinia uzupełniająca k.34 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.